

На своїх заняттях ми використовуємо велику кількість матеріалів країнознавчого характеру. Студенти знайомляться з історією України, Харкова (в рамках міністерської програми «Пізнай свою країну»), отримують додаткові знання з географії, навчання, культури, побуту. Зміст країнознавчих матеріалів має нову для іноземних студентів інформацію про навчальні заклади України та Харкова (проводяться заходи під загальною назвою «Місто, де я навчаюсь»), про державний устрій нашої країни, про особливості мовної поведінки та етикету.

Українська культура має соціальний, лінгвокраїнознавчий, педагогічний та психологічний зміст. В комунікативній методиці ми навчаємо спілкуванню, а використання знань про українську культуру є невід'ємною частиною процесу комунікації.

Лінгвокраїнознавчий аспект включає аудіо матеріали (прослуховування та вивчення пісень, віршів); відеоматеріали (фільми, передачі з історії України); аутентичні тексти (статті із газет та журналів); вивчення фразеологізмів, в яких відображаються національні особливості історії, культури, традицій українського та російського народів – носіїв мови; український гумор (анекдоти, гумористичні історії); екскурсії по Харкову, Слобожанщині та іншим містам України.

Відбір одиниць з яскраво вираженою національно-культурною семантикою є задачею нелегкою, але необхідною для створення правильної та цікавої навчальної програми з країнознавства для іноземних студентів архітектурно-будівельних спеціальностей ХНУБА.

Вивчення культури, історії, реалій та традицій сприяє вихованню позитивного ставлення до української (російської) мови як іноземної, культури народу – носія мови, що вивчається студентом. Відбувається постійне порівняння елементів культури та побуту рідної країни та України, формується поняття про роль мови як елементу культури народу та про необхідність використання української мови як засобу спілкування.

ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ ТА СОЦІАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ СТУДЕНТСТВА

О.О. ТАРАКАНОВ, студент

С.Н. КРІВІЧ, викладач

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова*

Багато в цьому напрямку проведено різноманітних досліджень психологами всього світу. Були сформовані основні характеристики, якими повинен володіти лідер – активність, гнучкість мислення, здатність творчо вирішувати проблеми та критично міркувати, здатність уловлювати нові взаємини в групі, легкість вербального сприйняття, здатність мотивувати до дії інших людей.

Отже, лідер – це особистість, яка здатна впливати на дії однієї людини або групи людей для досягнення певної мети. Політичні лідери, лідери громадських організацій і студентських рад є прикладами активних лідерів. Інтелектуальний тип лідера, навпаки, впливає на групу за допомогою своїх знань і оригінальних ідей. Тому обдарована молодь має потенційні можливості зайняти лідерську позицію, вносячи свої ідеї і роблячи цим вплив на прийняття різних рішень.

Лідерські здібності студентів можуть розвиватися і удосконалюватися за допомогою різних програм: проведення тематичних занять, що знайомлять з життям видатних лідерів; заохочування молоді аналізувати особисті якості кожного лідера, його мотивацію, а також суспільний вклад і стиль лідера; розвивати організаторські й дипломатичні здібності, товариськість, уміння вирішувати проблеми і вирішувати конфлікти, не ординарно мислити й управляти, здатність ставити цілі.

І наша сучасність вимагає від молодих людей адекватного уявлення про себе, володіння навиками ефективної комунікації. Всі ці якості є неодмінною часткою особистості молодіжного лідера. Він повинен стати зразком зрілої поведінки, вміти управляти інтеграційними процесами як усередині організації, так і за її межами.

Формування лідерських якостей, відбувається в процесі включення молоді до активної суспільної діяльності, без цього неможлива побудова цивільного суспільства в нашій країні. У суспільній діяльності отримується соціальний досвід, формуються навички організаторської роботи, позитивні особові якості.

У сучасному українському суспільстві наявні різні соціальні групи, інтереси яких відображені в будь-яких сферах життєдіяльності. І однією з них є студентська молодь. Значна питома вага її серед населення нашої держави та значний її внесок у розвиток науки, культури, освіти і різних галузей економіки. Кількісні і якісні переваги свідчать про те, що від підвищення соціальної активності молодого покоління багато в чому залежатимуть темпи соціально-економічного розвитку українського суспільства, а отже – і майбутнє.

Студентська молодь має специфічні особливості, що характеризують її ставлення до життя, праці, її матеріальні і культурно-побутові потреби й ін-

тереси, тому їх потрібно вміти максимально використовувати в інтересах держави.

Зростання ролі студентства в господарському і громадському житті України визначає необхідність поглибленого вивчення проблем соціальної активності молоді, включаючи виховання, освіту, культуру, підготовку до праці, економічної діяльності, побуту і відпочинку. Виявляючи свою активність, молодь впливає на інших і змінює їх, змінюючись, іноді, при цьому і сама. Її соціальна активність виступає як здатність до соціальної взаємодії. Вона відповідає суспільній природі людини.

Соціальна активність – це активність на вищому рівні розвитку – характеризується насамперед тим, що, будучи якістю людини, вона містить у собі творчий початок, здатний впливати на зміну умов життя людей. Характеризують соціальну активність сукупністю двох ознак, наприклад, включаючи до неї і напружену діяльність, і рису особистості.

Висновок. Процес формування соціальної активності особистості відбувається під впливом двох взаємозалежних моментів - умов, що створює демократичне суспільство для розкриття творчих можливостей особистості та раціонального й ефективного використання цих умов самою особистістю.

АНОРЕКСІЯ ЯК ПРОЯВ АДИКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ СЕРЕД СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Т.Д. ТЕРТИШНА, студентка

О.І. ОНИПЧЕНКО, канд. пед. наук, доцент

*Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»
Харківської обласної Ради*

Студентські роки більшість вважає чи не найкращими роками у своєму житті. Саме за студентства кожен стає по-справжньому дорослою людиною, сам приймає рішення, вирішує власні проблеми. Але бувають ситуації, коли студенти не вирішують власні проблеми, а навпаки – створюють. Однією з таких проблем дослідники вважають розвиток анорексичних девіацій серед студентської молоді. Анорексія (від грецького «без апетиту») – захворювання, що характеризується критичним зниженням маси тіла. В основі цього лежить спотворене уявлення про власне тіло та змінене ставлення до процесу харчування.